

«La fe cristiana, o és una trobada amb Jesús ressuscitat o no és» (Francesc)

Romà Casanova, bisbe de Vic

La fe cristiana, ara com sempre, té diversos perills que la desfiguren fins a fer-li perdre la seva identitat més pregona. Un és el perill de caure en les formes externes que la fe comporta oblidant la raó d'aquesta manera de ser, d'obrar, de celebrar; com a màxim es nomena Crist, però no pas des del cor. Un altre perill és l'activisme: pensar que el més important són les accions, en elles mateixes bones, però solament tenint Jesucrist com un referent ètic. També podem caure en el perill de l'erudició: saber moltes coses de Jesús de Natzaret, fins i tot textos de memòria del seu evangeli, però considerant-lo un personatge del passat; això sí, amb una doctrina preciosa.

La Pasqua, que torna any rere any, és una crida a viure l'essencial de la nostra fe cristiana

La Pasqua, que torna any rere any, és una crida a viure l'essencial de la nostra fe cristiana. El sant pare Francesc, en una carta apostòlica sobre la litúrgia catòlica, afirma: «La fe cristiana, o és una trobada amb Jesús ressuscitat o no és.» El Papa, tot parlant de la litúrgia, ens convida a examinar la nostra fe, perquè la celebració cristiana solament es pot entendre i viure amb fruïció des de la fe. Per a ell és clar que el trobament amb Jesús ressuscitat és la identitat més profunda d'un cristià, fins al punt que, si aquest trobament no és viscut, la fe cristiana s'esvaeix. És bo de repetir una altra vegada les paraules sàvies i clares de Benet XVI: «No es comença a ser cristià per una decisió ètica o una gran idea, sinó per la trobada amb un esdeveniment, amb una Persona, que dona un nou horitzó a la vida i, amb això, la direcció decisiva» (*Deus caritas*

est, 1). Necessitem, doncs, el trobament amb Crist per a poder experimentar la joia profunda que duu la Pasqua, sempre nova.

Per això, en aquesta Pasqua, si ets sents cercador de Jesús, ves com les dones en el matí de Pasqua al sepulcre de Jesús (cf. Mt 28; Mc 16; Lc 24; Jn 20); si tens un cor abrusat d'amor, cerca com Maria Magdalena (cf. Jn 20,11-18); si t'ho han anunciat, corre al sepulcre com Pere i Joan (cf. Jn 20); si ets sents decebut i allunyat, sentiràs Jesús caminant amb tu, com els deixebles d'Emaús (cf. Lc 24,13-35); si en el teu cor hi ha dubtes, demana tocar les ferides de Jesús com Tomàs (cf. Jn 20,18-29). Sigui quina sigui la nostra situació, podem trobar-nos amb Jesús, perquè ell és viu! En l'Església, i en el centre d'ella, l'Eucaristia, vivim l'experiència del trobament amb Jesús ressuscitat, com els deixebles vora el llac de Galilea (cf. Jn 21).

